

Hej Søster

*"HEJ SØSTER, kan du ikke se komikken,
så står vi her igen med fletningerne langt nede i postkassen
hej, søster, det er ligesom bukseelastikken har fået et knæk
og sikkerhedsnålen er sørme blevet væk
så gik det kærlighedens år
hvad er det så vi har lært
hvad er det nu vi forstår
vi bliver bare bedre til at slikke vores sår
og dagene mørkner nu
de si'r at vinteren bliver hård i år "*

Hej søster skrev Trille i rødstrømpernes dage, mens vittige mænd gik rundt og talte om den herlige fortid, hvor kvindebevægelsen var en gangart.

Dametoiletet på Café Sommersko i København blev i 1970erne skrevet over med opråb som "Kvinde bryd ikke sammen – bryd ud" og sådan var der altså et lille lys i mørket, som man kunne gå og nynne med på.

Vi, der ikke gik klostervejen, og ikke blev nonner, vi er fritgående medlemmer af et søsterskab, der har været siden tidernes morgen og som går verden rundt.

Så hej søster, endnu et nyt forår er på vej.
Og det søsterskab som er jeg vokset op med, det tænker jeg på, når jeg siger godmorgen til kvinder på gaden og dem jeg sidder ved siden af i bussen og mine præstekolleger og dem, der tager blodprøver, ordner økonomi og optikeren, balletdanserinden og skolelærerinden og alle de andre, der ikke må hedde noget med "inde" mere og som går rundt i helt ens gråt/beige/brunt/sort tøj: skjult uniform, selv om vi jo ikke er nonner.

Godmorgen alle sammen, hvad drømmer vi om? Hvor går vi hen?
Sidder vi i motorvejs kø til himmelporten? Eller satser vi på letbanen?

Gospelsangeren Etta Camerons gravsten (på Assistens kirkegård i København) har, under et foto af hende, ordene "I got Jesus – Jesus is with me". En medsøster, der tror på følgeskabet med Vorherre.

Min moster havde i et parcelhuskvarter, i 60erne, fællesskab med de andre mødre om strygetøjet; man mødte bare op med sit strygebræt, barn og tøj og så strøg de ellers der ud af, med diskussioner og store armbevægelser.

Og min ældste veninde på snart 87 år, lærte jeg at kende netop i 1970erne, hvor hun gik rundt med et badge, der lød: "kvinder er den halve verden", mens filmen Vinterbørn gik i biografen efter Dea Trier Mørchs bog og de karakteristiske linoleumssnit på tryk. Nu er Dea Trier Mørchs værker aktuel udstilling på Louisiana, museet for kvinder med tørklæder om skuldrene, ikke om hovedet. Der er liv i kludene. Kvindeliv, underliv, moderliv.

Hvad er det så, at være kvinde nu? Hvad er det for et søsterskab vi har? Hvor bevæger vi os hen? Står der noget på dametoiletter mere? Håber vi på noget sammen? Tror vi på, at Jesus er med os?

Lyngby kirke har et netværk for yngre kvinder, fra årgang 1940 (såååå gammel søster??) til årgang 1980erne, vi mødes halvanden time en aften om måneden oppe i kirken, taler om Vorherre, Jesus, Helligånden og om alle de vidunderlige bibelske kvindeliv, vi kan spejle os i.

Hej Søster, du er meget velkommen!

Julie K. Goldschmidt

/ Klumme i DGO marts 2019